

4. Ружелович Т.М. Инфраструктура рынка труда: факторы внешнего и внутреннего влияния / Т.М. Ружелович // Вестник Омского университета. — 1997. — №2. — С. 79–82.

Сабадош Г. О.,

к. е. н., доцент,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

ЕФЕКТИВНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ АПАРАТУ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

Сучасна наука і практика констатує факт необхідності постійного оновлення системи державного управління. Певним проривом у цій області можна вважати адаптацію ефективних управлінських бізнес-технологій у державне управління. Впровадження в практику принципів Public Management і New Public Management сприяло підвищенню якості державної послуги в розвинутих країнах.

Для того щоб підвищити якість державної послуги, кінцевого результату діяльності органів державної влади всіх рівнів, як мінімум, треба мати чітко виписані стандарти діяльності державної влади. Наприклад, у Великій Британії реформу державного управління почали з формування програми, яка встановлює принципи діяльності державних організацій, які надають послуги населенню та зобов'язання влади в конкретній області. До визначених принципів було віднесено чіткі стандарти державних послуг, відкритість і повнота інформації, можливість вибору послуг, оцінка їх корисності та ефективності. Якщо розглядати досвід України, то в останній редакції Закону Про державну службу від 20.11.2012 р. № 5483-VI взагалі відсутнє чітке визначення державної послуги і критеріїв оцінки її якості.

Відповідно до ст. 106 Конституції України Президентом було презентовано Програму економічних реформ на 2010—2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава». Одним з головних стратегічних напрямків Програми є підвищення ефективності державного управління шляхом реформування державної служби й виконавчої влади (блок ре-

форм щодо модернізації системи державного управління було представлено в грудні 2010 року).

У першому пункті Програми економічних реформ на 2010—2014 роки задекларовано забезпечення державою умов для сталого розвитку національної економіки. Проте за даними Державної служби статистики обсяг промислового виробництва в Україні в травні 2013 року, знизився на 9,3 % до травня 2012 року. Україна увійшла в дев'ятку найнезаможніших європейських держав за рівнем купівельної спроможності громадян. Крім цього, Україна не потрапила до списку кращих країн світу для ведення бізнесу в 2013 році за версією Bloomberg.

Індекс сприйняття корупції (англ. Corruption Perceptions Index, CPI) — щорічний рейтинг країн світу, що укладається організацією Transparency International з 1995 року. Країни у рейтингу впорядковані за показником рівня корупції, який базується на оцінках підприємців та аналітиків за десятибальною шкалою.

Згідно даного індексу Україна посідає в світі в 2010 році — 134 місце, в 2012 — 144 місце. Позитивним індекс вважається, коли наближається до 10 балів (за старою методологією) та до 100 за новою.

Даний індекс показує, що діяльність державних органів управління є не ефективною протягом останніх 10 років свого існування.

Здійснено аналіз деяких показників, що характеризують динаміку фінансового забезпечення органів державного управління.

На утримання Кабінету Міністрів, Верховної Ради і президента в держбюджеті на 2013 рік закладено 2,4 млрд грн. Лідирує по об'ємах витрат бюджетних коштів Державне управління справами, яке підпорядковане Адміністрації президента. Наступного року воно отримає з казни 1,29 млрд грн, на 8 % менше, ніж у минулому. З цієї суми 300 млн грн виділяється на утримання Президентського Апарату.

Найбільша стаття витрат парламенту — законотворча діяльність. На ці цілі в державному бюджеті на 2013 рік передбачено 456 млн грн.

Аналіз певних показників адміністративно-державного управління і показників національної економіки свідчить про негативну тенденцію збільшення і здороження апарату управління, який не в змозі забезпечити соціально-економічний розвиток національної економіки.

Вихід з кризової ситуації можливий за рахунок проведення адміністративної реформи. Але реформа, яку реалізує корумпована влада приречена на провал.

Як відомо, корупція знижує ефективність державного управління та гальмує розвиток національної економіки. В Україні заробив Єдиний реєстр осіб, які вчинили корупційні правопорушення. Згідно з задумом Міністерства юстиції, туди заносяться судові рішення про корупціонерів, прийняті після 1 липня 2011 року (тобто з моменту вступу Закону України «Про засади запобігання та протидії корупції»). Тільки за перші два місяці існування реєстру до нього занесли дані про понад 1,5 тисячі осіб. Час, як свідчить статистика Мін'юсту за попередні роки, більшість таких корупціонерів не займають керівні посади, а покарання може обмежитися штрафом. Караючи нижчі ланки, влада ігнорує корупційну діяльність високих посадовців. Ситуація, що склалася, підвищує недовіру до дій влади сьогодні і, головне, в майбутньому [1].

Результативність перетворень у державному управлінні залежить від мотивації політиків.

Ефективність державної служби певним чином тотожна ефективності діяльності органів державної влади, іншими словами апарату управління. Тому в центрі уваги мають бути питання макроекономіки, мікроекономіки, державного управління, теорії організацій та управління персоналом.

Перехід до держави як виробника послуг і товарів зумовлює підвищення значення поняття вискоефективного державного апарату та державного сектору.

Аналіз стану впровадження елементів нового державного менеджменту в адміністративну реформу України, свідчить про наявність інституціонального середовища, яке не сприяє прискоренню реформування.

Глибина впровадження нового адміністративно-державного менеджменту в систему державного управління визначає радикалізм проведених змін; якщо деякі країни орієнтуються на всебічні перетворення, інші прагнуть незначних модифікацій при збереженні існуючого устрою.

Література

1. Сайт Heritage Foundation [Електронний ресурс] — Режим доступу <http://www.heritage.org/index/explore?view=by-region-country-year>.
2. Сайт Державного комітету статистики України [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Д. М. Павлов. Ефективність системи органів державного управління: поняття, умови та критерії оцінки [Електронний ресурс] — Режим доступу

http://www.naiu.kiev.ua/tslc/pages/biblio/visnik/2003_1/_zmist_06/pavlov.htm.

4. Новини РБК України від 10. 04. 2013, [Електронний ресурс] — Режим доступу <http://www.rbc.ua/ukr/top/politics/rashody-na-soderzhanie-vg-v-2013-g-mogut-sostavit-1-5-mlrd-19042013084600>.

Савченко В. Ф.,

д.е.н., професор,

Чернігівський державний інститут економіки і управління

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМКИ РЕФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Впровадивши на формальному рівні основні складові ринкової економіки, в реаліях наша держава не досягла суттєвих успіхів. ВВП України ніяк не може дійти до позначки 70% від відповідного показника 1990 року. Псевдоринкові реформи в значній мірі себе дискредитували. Держава не зайняла достойного місця у світовому економічному товаристві. Необхідність реального реформування її економіки посилюється і стає все більш очевидною.

Досвід розвинутих держав і країн трансформаційної економіки вказує на залежність результатів їх діяльності не тільки від ресурсного забезпечення, наявності сучасних технологій, оптимального розміщення та кліматичних умов. Значна увага приділяється впровадженню таких моделей організаційного характеру як кластеризація, вільні економічні зони і території пріоритетного розвитку, євро регіони.

Кластери охоплюють значну кількість підприємницьких структур, важливих для конкурентної боротьби, а також урядові та інші установи (торгові асоціації, центри стандартизації, навчальні заклади), які забезпечують технічну підтримку, інформацію, дослідження та спеціалізоване навчання. Кластер є альтернативою угруповання підприємств у порівнянні з галуззю.

На даному етапі ступінь кластеризації економічної діяльності у США є дуже високою. Починаючи із середини 1990-х років, тут діє близько 380 кластерів. В них працює 57 % робочої сили і ви-